உறுப்பினர்களும், 8 மேலவை உறுப்பினர்களும்) அடங்கிய கூட்டாய்வுக் குழு ஒன்றை அமைக்க, சட்டமன்ற மேலவையின் இசைவைப் பெறுவதுடன், கூட்டாய்வுக்குழுவில் கீழ்க்கண்ட பேரவை உறுப்பினர்கள் பணியாற்ற தேர்ந்தெடுக்கப்பெற வேண்டும் என்று மொழிகிறேன்.

1, திரு. கா. கோபாலகிருஷ்ணன்
2. திரு. ஜே. சி. டி. பிரபாகரன்
3. திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்
4. திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்
5. திரு. மா. சின்னராசு
6. திரு. கோ. விஸ்வநாதன்
7. டாக்டர் கே. சமரசம்
8. திரு. ஆர். ரங்கசாமி
9. திரு. கே. எம். எஸ். சுப்பிரமணியன்
10. திரு. மு. அம்பிகாபதி
11. திரு. கு. ரமணி
12. திரு. கே.எம். தங்கமணி
13. திரு. இல. பலராமன்
14. திரு. துரைமுருகன்
15. திரு. என். வி. என். சோமு
16. திரு. ப. நெடுமாறன்

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.

(பிற்பகல் 1-10)

(6) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தொழிலாளர் நல நிதி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல நிதி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 32/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

(8) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(ஈ) தொழிலாளர் நல நிதி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1982.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

1982 ஏப்ரல் 7] [மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

"தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல நிதி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன் வடிவு எண் 32/1982) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்".

திரு. என். வி. என். சோமு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1982 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல நிதி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மூலச் சட்டத்தின் பிரிவு 15—ல் ஏற்கெனவே தொழிலாளி ஒரு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும்; முதலாளி 2 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தது. ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு அதில் எந்தவிதமான பங்கும் இல்லாமல் இருந்தது. இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின்படி தொழிலாளிக்கு ஒரு ரூபாய் என்று இருந்தது 2 ரூபாயாகவும், முதலாளிக்கு 2 ரூபாய் என்று இருந்தது 4 ரூபாயாகவும் உயர்த்தப்பட்டு, அரசாங்கம் மேச்சிங் கிரான்டாக 2 ரூபாய் கொடுப்பதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் இந்த தொழிலாளர் நல நிதியில் அதிகமாகப் பணத்தைப் போட வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குக் காரணம் இந்த நல நிதி அதிகமாக இருந்தால் அதை நல்லமுறையில் பயன்படுத்தலாம். முக்கியமாக சில முதலாளிகள் பிடிவாதமாக தொழிற்சாலைகளை மூடும்போது அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் அரசாங்கம் தன்னுடைய நிதிப் பங்கை அதிகமாகச் செலுத்த வேண்டும.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்— தலைமை)

உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், பி அன்ட் சி ஆலை மூடப்பட்டபோது அங்கே உள்ள தொழிலாளர்கள் நிவாரணம் கேட்டு பலமுறை முதலமைச்சருக்கும், தொழிலாளர் நல அமைச்சருக்கும் கோரிக்கை விடுத்தார்கள். நாங்கள் கூட அது பற்றி வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். அந்த நேரத்தில் நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்துதான் பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டிவந்தது. இதைப்போன்ற நல நிதியில் பணம் தாராளமாக இருந்தால் இதிலிருந்து அவர்களுக்கு கொடுக்க வாய்ப்பு இருக்கும்.

இன்றைக்கு கூட இந்த பி. அன்ட் சி. தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்கள் குறைந்த பட்ச போனஸ்தான் கேட்கிறார்கள். அதுக்கூட கொடுக்காமல், செக்ஷன் 36-ன்படி தங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று அந்த நிர்வாகத்தினர் அரசுத் துறை செயலாளரைக் கேட்டு,

* 1982 ஏப்ரல் 3-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

7—1—82 அன்றே செயலாளர் அதை மறுத்தும்கூட, இன்னும் போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு தேதி 7-4-82 சரியாக 3 மாதம் ஆகிவிட்டது. இன்னும் அவர்கள் போனஸ் பெற முடியவில்லை. தொழிலாளர்களின் நல நிதிக்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது அமைச்சரவர்கள் இதையும் கருத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று செக்ஷன் 17-ல் Employment opportunities to disabled employees or the widows of the deceased employees என்று இப்போது இதிலே போட்டிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கப்படக் கூடிய ஒன்று. அதேநேரத்தில், or the widows of the deceased employees என்று இருக்கிறபோது அதோடு கூட son and daughter of the deceased employees என்று சேர்த்துக்கொண்டால், விதவைகள் மட்டுமல்லாமல் தந்தை-தாயை இழந்திருக்கிற ஏழைத் தொழிலாளியின் மக்களுக்கும் உரிய முறையில் உதவி செய்வதாக இருக்கும்.

அதோடு செக்ஷன் 19-ல் தமிழ்நாடு லேபர் வெல்பேர் போர்டு இருக்கிறது. இதில் எல்லோருக்கும் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. INTUC, AITUC, TNTUC, CITU எல்லாம் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அண்ணா தி.மு.க.வைச் சேர்ந்த ஏ.டி.பி. கூட இருக்கிறது. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த லேபர் ப்ராகிரசிவ் பெடரேஷனுக்கு இடமில்லை. தொழிலாளி என்ற முறையில் எல்லோரையும் ஒன்றாகப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர பகையாளி என்ற முறையில் பார்க்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செக்ஷன் 20-ல் power of Government to give directions to the Board என்று இருப்பதால், யாரிடம் பொறுப்பு இருந்தாலும் அரசாங்கம் இந்தப் பிரிவின்படி இதைத்தான் செய்ய வேண்டும்; இதைச் செய்யக்கூடாது என்று டைரக்ஷன் செய்து கட்டுப்படுத்த இடம் வைத்திருப்பதால், கட்டுப்படுத்த அதிகாரம் இருப்பதால், அரசாங்கம் ஏன் இதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க அச்சப்படுகிறது என்று தெரியவில்லை. செக்ஷன் 36-ல் சூப்பர்செஷன் முன்வர பெற்றிருக்கிறது. வாரியம் சரியாக செயல்படவில்லை என்றால் அதைக் கலைப்பதற்கு அரசாங்கம் அதிகாரம் வைத்திருக்கிறது, அதையெல்லாம் வைத்து இருக்கும் மாபெரும் அரசாங்கம் லேபர் ப்ரொக்கிரசிவ் பெடரேஷன் என்பதற்கு—திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிற்சங்கத்திற்கு—அந்த லேபர் வெல்பேர் போர்டில் ஏன் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கவில்லை? அது பிரதான எதிர்க்கட்சி மட்டுமல்ல, பல்வேறு தொழிற்சங்கங்கள் வைத்து, தொழிலாளர்கள் வெல்பேருக்காகப் பணியாற்றி வருகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, அத்தகைய தொழிலாளர்களுக்காக கருத்துக்களைக் கூறுகின்ற அந்த லேபர் வெல்பேர் போர்டில் ஒரு பிரதான எதிர்க்கட்சியின் தொழிற்சங்கப் பேரவைக்கு இடம் தரவேண்டும் என்று என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

1982 ஏப்ரல் 7]

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் சேம நல நிதி சட்டத்தில் சில மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்து, அந்த நிதியின் மொத்த வருமானத்தை உயர்த்துவதற்காக இந்த அரசாங்கம் எடுத்துள்ள ஒரு நல்ல நடவடிக்கையாக இந்த சட்ட முன்வடிவு அமைந்துள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிதியைப் பொறுத்தவரையில் அரசாங்கம் ஒரு (காள்...க வைத்து இருந் தார்கள். தொழிலாளர்களிடமிருந்து 1 வருஷத்திற்கு ஒரு ரூபாய் வசூலிப்பது என்றும், முதலாளிகளிடமிருந்து 2 ரூபாய் வசூலிப்பது என்றும், அந்த வகையில் இந்த நிதியை அமைப்பது என்றும் இதை அமைத்து இருந்தார்கள். இப்போது அரசாங்கம் இதிலே தன்னுடைய பங்கைச் செலுத்துவதாக முன்வந்து இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது, நல்லது என்பதைச் சொல்லிக்கொள் கிறேன். இதிலே முதலாளிகளடமிருந்து வசூலிக்கும். ஆலைச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து வசூலிக்கும் தொகையை இன்னும் இரட்டிப்பாக்கி இருப்பது ஒரு நல்ல அம்சம்தான். இப்படி தொழிலாளர்கள் சேம நிதிக்காக பணம் வசூலிக்கும் போது அதிலே தொழிலாளர்களும் கண்டிப்பாக பணம் போட வேண்டும் என்று அரசு ஒரு கொள்கையைக் கடைபிடித்து வருவது சரியல்ல என்று கருதுகிறேன். நாம் தொழிலாளர்களின் சேமத்திற்காக இந்த நிதியை உருவாக்கிக்கொண்டு வருகிறோம். எதற்காக என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு வரும் வருமானம் போதாது. அவர்கள் உயிரை வைத்துக் கொண்டு குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கே தன்னுடைய வருமானத்தைச் சரிக்கட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் செலுத்தும் தொகை யையும் மேலும் அதிகரித்தால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கனவே தேவைக்கு ஏற்ற அளவிற்கு சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. நாளுக்கு நாள் அவனுடைய தேவைகள் அதிகரிக்கின்றன. ஆகவே, அவன் உழைப்பால் அதிக லாபம் சம்பாதிக்கும் அந்த ஆலைச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து ஒரு பகுதி தொகையை அவர்களுடைய சேமத்திற்காக வசூலிப்பது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும், அது சரியான கொள்கையாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, தொழிலாளர்களிடமிருந்து ஒரு ரூபாய் வசூலிப்பது என்பது பயரளவிற்கு இருக்கிறது. இதை மறுபடியும் அதிகரிக்கிறீர்கள், இது ஒரு பெரிய தொகையா என்று கேட்க லாம். இப்படி ஒரு கொள்கை இருப்பது சரியானதல்ல என்ப தால் சொல்கிறேன். அந்த ஒரு ரூபாய் என்பது இருக்கட்டும் அந்த அளவிற்கு தொழிலாளர்களிடத்தில் வசூலித்துக் கொள்ளுங்கள். அதைப்போலவே அந்த சேம நல நிதியில் அரசாங்கம் பங்கு செலுத்த வந்து இருப்பது நல்லது. தொழி லாளர்களுக்கு 1 ரூ. எனபதை இரண்டு ரூபாய் என்று ஆக்காமல், அரசாங்கம் போடுகிற அந்த இரண்டு ரூபாயைப்போட்டு விட்டு முதலாளிகளிடத்தில் வாங்குகின்ற இந்த இரண்டு ரூபாய்

என்பதற்கு பதிலாக 4 ரூ. என்று ஆக்கினாலும் பரவாயில்லை அவர்கள் சொந்தச் சம்பாத்தியத்தில் இருந்து கொடுக்கப்போவது இல்லை. லாபத்தில இருந்துதான் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படி மாற்றி வசூலிப்பது நல்லது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்குச் செய்யும் சேமநலன்கள் பற்றி 10 ஐயிட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவற்றில் சில ஐயிட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. அவைப்பற்றி இங்கே கேட்கின்ற நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், உங்கள் சங்கத்தின் சார்பில் அந்தக் கமிட்டியில் இருப்பவர்களை அங்கே கேட்கச் சொல்லுங்கள் அவர்கள் அதை அங்கே எடுத்து வைப்பதன் மூலம், நான் அந்த மன்றத்திலே அதைப்பற்றி பேசி, முடிவு செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அது நமக்கு ஒரு நல்ல மறுமொழியாக இருக்காது என்பது மட்டும் அல்லாமல் இதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அத்தனை விஷயங்களும் இன்றைக்கு நடைமுறையில் இல்லை என்பதையும் நான் முதலிலே எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக சமுதாய நடவடிக்கைகள் என்று சொல்லி இதற்கென்று தனியாக இந்த நிதியில் பங்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே திருமண கூடங்கள் பொதுவில் கட்டுவது போன்ற சில பணிகளையும் மேற்கொள்ளலாம். அதேபோல இறந்துபோன தொழிலாளர்களுக்கு, உடனடி ஈமச் சடங்கிற்காக 200 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த 200 ரூபாயில் இறந்தவனை எடுத்துக் காண்டு செல்வது என்பது கட்டுப்படியாகாத ஒன்று. இதற்கென்று தொகையை தனியாக அதிகமாக ஒதுக்கலாம். ஆனால் இது போன்று அல்லாமல் சமுதாய பணிகளின்கீழ் கல்வி நிலையங்கள் அமைத்தல், தொழிற் பயிற்சி என்று எல்லாம் ஒதுக்கீடு செய்யப்பெற்றிருக்கிறது. அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கல்வி பணிகளை மேற்கொள்ளும் வகையிலேயே செய்து கொள்ள வேண்டுமே தவிர, தொழிலாளர்களிடமிருந்து பங்கு வசூல் செய்து நடத்தும் இந்த நிதியிலிருந்து செய்யக்கூடாது. இதற்கு ஒதுக்குகின்ற பணத்தை வேறு பல நல்ல காரியங்களுக்குச் செலவழிக்கிற முறையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1.20)

அதேபோல அவர்களுக்கு ஓய்வு இல்லங்கள் அமைத்தல். அவர்கள் ஆண்டு முழுவதும் வேலை செய்து இழந்த சக்தியை திரும்பப் பெறுகின்ற முறையில் 20 நாளைக்கு ஒரு நாள் விடுமுறையை எடுத்துக் கொண்டு, இந்த மாதிரி உஷ்ணமான காலத்தில், சம்மர் சீசனில் அவர்கள் மலை வாசஸ்தலங்கள் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று—அங்கேயெல்லாம் அவர்கள் போகக் கூட முடியாத நிலை—ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளும் வகையில் இலவசமாக அந்தப் பயண கட்டணங்களை கொடுத்து அந்த ஓய்வு இல்லங்களுக்குச் சென்று இளைப்பாறலாம். அங்கே உள்ள உணவு வசதி போன்றவைகளை அவர்களே கவனித்துக் கொள்ளலாம் என்று விட்டு விட்டாலும், ஓய்வு இல்லங்களை

அமைத்துத் தரும் வசதியையும், பயண கட்டணங்களையும் தொழிலாளர்களுக்காக அரசு மேற்கொண்டால் அதுதான் அவர்களுக்கு நாம் நன்மையைச் செய்வதாக அமையும். ஏனெனில் அது போன்ற ஓய்வுகளை ஒரு ஏழைத் தொழிலாளியினால் நினைத்துக்கூட பார்க்க முடியாது.

அதேபோல இன்றைக்கு பல தொழிலாளர்களுக்கு பென்ஷன் வசதி கிடையாது. அப்படி இருந்தால் வயது முதிர்ந்த காலத்தில் அந்தத் தொழிலாளி தன் பென்ஷனை வைத்தே வாழ்ந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் தற்காலத்தில் வயது முதிர்ந்தோர்கள் தங்கள் குடும்பத்தில் சேர்ந்து வாழ இயலாது, அவர்களால் புறக்கணிக்கப்படுகிற சூழ்நிலை வளர்ந்து வருகிறது. அவர்களுக்கு பென்ஷன் வசதியும் இல்லாத நிலை இருந்தால் என்னதான் ஆவது? ஆகவே வயது முதிர்ந்தோர்களுக்கு என்று தனியாக இல்லம் அமைத்துக் கொடுத்தால் மிகவும் நல்லது. இது போன்ற பணிகளுக்கு இந்தத் தொழிலாளர் நல நிதியிலிருந்து பல ஒதுக்கீடு செய்ய வழிமுறை வகுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட வழிகளில் எல்லாம் அந்தப் பணத்தை செலவழிக்க இந்த நிதியின் கீழ் அதிக அளவில் பணத்தை சேகரிப்பது நல்லதுதான். ஆனால் அதற்காக தொழிலாளர்களிடமிருந்து அதிகமாக வசூல் செய்யாமல், பழையபடியே இருக்க விட்டு, முதலாளிகளிடத்திலிருந்து அதிக அளவில் வசூல் செய்யும் முறையை கையாள வேண்டும். அரசாங்கம் இதிலே பங்கு செலுத்துவது நல்லதுதான், அந்த வகையிலே இதை வரவேற்றாலும், முதலாளிகளிடம் அதிகப் பங்குத் தொகையை வசூல் செய்யும் வகையில் இந்தச் சட்டத்தை திருத்தி அமைத்துக் கொண்டு வருவது நல்லது என்று நான் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் பதிலுரை கூறலாம். (குறுக்கிடு) தொழிலாளர் பிரச்னையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்கள்தான் அத்தாரிட்டி. அவர் தெரிவித்த கருத்துகளுக்கு மேலேயும் என்ன இருக்கிறது.

திரு எம். ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1972 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் நல நிதிச் சட்டத்தை திருத்துவதற்காக சட்ட முன்வடிவினை வரவேற்று, இந்தச் சட்ட முன்வடிவிலே, இந்த நிதிக்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒவ்வொரு தொழிலாளியிடமிருந்தும் 2 ரூபாயும், அந்த ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்காகவும், சம்பந்தப்பட்ட தொழிலதிபர்களிடமிருந்து நான்கு ரூபாயும், அரசாங்கம் தன்னுடைய பங்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2 ரூபாயும் செலுத்த வேண்டும் என்று இருப்பதிலே, என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக சில திருத்தங்களைச் சொல்ல முன் வருகிறேன். ஏற்கனவே சட்டத்திலே இருக்கக் கூடிய நடை

முறைப்படி தொழிலாளர்களிடமிருந்துஒரு ரூபாய்தான் வசூலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்த பழைய சட்டத்தில் இல்லாத அடிப்படையில் அரசாங்கம் இதிலே பங்குத் தொகை செலுத்துவதை வரவேற்கின்ற நேரத்தில், இந்த நிதியை அதிகப்படுத்த தொழிலாளர்களிடமிருந்து அதிகமாக வசூலிக்காமல், இதை முதலாளிகளிடமிருந்து அதிகமாக வசூலிப்பதற்கு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சேமநல நிதியைப் பயன்படுத்துகின்ற விஷயம் சம்பந்தமாக பல்வேறு விஷயங்களைப்பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு சில விஷயங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த பணத்தை வேறு வகைகளுக்குச் செலவழிக்கக்கூடாது. தொழிற்சாலைகளிலே பணிபுரியக்கூடிய தொழிலாளர்கள் இதிலே பங்கு போட்டாலும் கூட அவர்கள் வாழ்க்கையிலே மிகவும் கீழான நிலைமை இருக்கக் கூடியவர்கள் இவர்களுக்குப் போதிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கக்கூடிய முறையில் இது பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.

அவர்கள் மரணம் அடைந்தால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய தொகை 200 ரூபாய். அதாவது 200 ரூபாயை ஈ.எஸ்.ஐ.-யிலே இருந்து மட்டும் கொடுக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையை இதிலே இருந்து கொடுக்கவேண்டும். தொழிலாளர்களுக்குத் திருமண மண்டபம் மற்றும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது, குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக நோட்டு புத்தகங்கள் வாங்கிக் கொடுப்பது போன்ற முறைகளையும் இதிலே சேர்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசானது தன்னுடைய சாதனைகளை பொன் எழுத்திலே எழுதுவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பினை உருவாக்கியிருக்கின்றது என்று நான் மெத்த மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டம் உருவானது 1972-ல். தொழிலாளர்கள் ஆண்டுக்கு ஒரு ரூபாயும், முதலாளிகள் ஒரு தொழிலாளிக்கு ஆண்டுக்கு 2 ரூபாயும் தரவேண்டும் என்று சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அரசினுடைய பங்கு ஏதாவது உண்டா என்றால் இதுவரையில் அரசினுடைய பங்கு எதுவுமே இல்லை. ஆனால் இப்போதுதான் எடுத்த எடுப்பிலேயே ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் ஆண்டுக்கு இரண்டு ரூபாய் தருவது என்று புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சி முடிவெடுத்து அதைக் கொண்டு வருகிறோம். இதனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் 15 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. ஆனால் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு

1982 ஏப்ரல் 7] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

அதிகமாக ஆனாலும், அதனால் தொகை எவ்வளவு அதிகமானாலும் அதைப்பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாமல் இந்த அரசு மெத்த மகிழ்ச்சியோடு தன்னுடைய கான்ட்ரி புஷனைக் கொடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சோமு அவர்கள் பேசும் போது இந்தத் தொகையை அதிகமாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் எவைஎவைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சட்டப்புத்தகம் 11-வது பக்கத்திலே இருக்கின்றது. அப்படி அவையெல்லாம் வரையறுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இனிமேல் வேறு எதற்காவது கொடுக்க வேண்டும் என்றால் லேபர் வெல்பேர் போர்டிலே அது முடிவு எடுத்த பிறகுதான் அதனைச் சட்டமாகக் கொண்டுவரவேண்டும்.

அடுத்து திரு. சோமு அவர்கள் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்கள். அகில இந்தியஅண்ணாதிராவிட முன்னேற்றக் கழகம், சி. ஐ. டி. யு., ஏ. ஐ. டி. யு. சி. போன்றவைகளுக்கெல்லாம் அந்தக் குழுவிலே இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மட்டும் இடம் இல்லையே என்று கேட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் என்ற முறையிலேயும் தொழிற்சங்கங்களை நடத்திச் செல்கின்றவர்கள் என்ற முறையிலேயும், தொழிற்சங்க அமைப்பிலே உள்ளவர்கள் என்ற முறையிலேயும் அவர்கள் அதைக் கேட்பதற்குக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்வது முன்னால் இருந்த ஆட்சி செய்தது எல்லாம் தவறு என்று பின்னால் வருகின்ற ஆட்சி சொல்லக்கூடாது, அவர்கள் சில நல்லதும் செய்திருப்பார்கள், அதைப் பின்பற்ற வேண்டும். எனவே சென்ற ஆட்சியினர் யார் யாரை எப்படி எப்படி குழுக்களில் நியமித்தார்களோ அதே பாதையில் தான் நாங்களும் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லி அவர்கள் வருத்தப்பட வேண்டாம் என்றும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.30)

அதற்கு என் பதிலில் நான் ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேன். ஸ்டேட் லேபர் அட்வைஸரி போர்டில் இருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் முன் அனுமதியுடன் அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ் இராகவானந்தம்: திரு. ரமணி அவர்கள் பேசும்போது தொழிலாளர்கள் இந்த நிதி தரவேண்டியதில்லை அரசாங்கம் தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவர் த கவலுக்காக நான் ஒன்றை படிக்க விரும்புகிறேன். இந்த்

திட்டம் எந்த எந்த மாநிலங்களில் இருக்கிறது, யார் யார் எவ்வளவு தருகிறார்கள் என்று சொன்னால் திரு. ரமணி அவர்கள் திருப்தியடைவார்கள் என்று கருதுகிறேன். குஜராத்தில் 50 பைசா தொழிலாளர்கள் தருகிறார்கள். ஒரு ரூபாய் முதலாளி தருகிறார்கள். அரசு ஒரு ரூபாய் தருகிறது. கேரளாவில் தொழிலாளர்கள் 1 ரூபாய், முதலாளிகள் இரண்டு ரூபாய் தருகிறார்கள். அரசாங்கம் எதுவும் தருவதில்லை. மகாராஷ்டிராவில் தொழிலாளர்கள் ஒரு ரூபாய், முதலாளிகள் 3 ரூபாய் அரசு ரூ. 2 தருகிறார்கள். கர்நாடகாவில் தொழிலாளர்கள் ரூ 1, முதலாளிகள் ரூ. 2 அரசாங்கம் ரூ.1 தருகிறார்கள். டெல்லியில் தொழிலாளிகள் 50 பைசா முதலாளிகள் ரூ. 1 அரசு ரூ. 1 தருகிறது. தமிழ்நாட்டில் ரூ. 1 ரூ. 2 என்றிருந்தது. இப்போது ரூ. 2, ரூ. 4, அரசாங்கம் ரூ2 என்று முதல் முறையாக தருகிற இந்த நேரத்தில் அரசைப் பாராட்டுவீர்கள் என்று கருதுகிறேன். அதுதான் புரட்சித்தலைவர் ஆட்சியின் விசேஷம். ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால் போதும் என்று முதல்வர், அரசு கருதியிருக்கலாம். ஆனால் தொழிலாளர்கள் கொடுக்கக்கூடிய இரண்டு ரூபாய் அரசும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இரண்டு ரூபாய் கொடுத்ததை நீங்கள் பாராட்டுவீர்கள் என்று நம்புகிறேன். உளப்பூர்வமாக பாராட்டுவீர்கள்.

இறந்துவிட்டால் ஈமச் சடங்கிற்கு ரூ. 200 போதாது என்று சொல்கிறார்கள். அது ஒன்றும் பிரமாதம் இல்லை. அடுத்த கூட்டத்தில் உங்கள் உறுப்பினர்களைக் கொண்டு ரூ. 200 என்பதை ரூ. 400 அல்லது ரூ. 500 என்று ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டால் அந்தக் குழுவின் தலைவர் நான் என்ற முறையில் அதை உயர்த்திக் கொடுக்க தயாராயிருக்கிறேன். எனவே ரூ. 500 ஆக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டுவந்துவிட்டால் அடுத்தக் கூட்டத்திலேயே நிறைவேற்றிவிடலாம். முதுமையானவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்றார்கள். அதைப்பற்றி அந்தக் குழு கூட முடிவு எடுக்கலாம். அதற்கு உங்கள் சார்பில் குழு உறுப்பினர்களே ஏற்பாடு செய்யலாம்.

சி. பி. ஐ. உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் வேறு சில ஐட்டங்களை சேர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஓய்வறை ஏற்பாட்டில் இருக்கிறது. 15 பேர்கள் தங்கக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கிறது. குற்றாலத்தில் 55 பேர்கள் தங்கக்கூடிய அளவிற்கு அருமையான ரெஸ்ட் ஹவுஸ் கட்டப்பட்டு வருகிறது அதை உறுப்பினர்கள் குற்றாலம் போகும்போது அவசியம் போய்ப் பார்த்து உங்கள் காமன்ட்ஸை கொடுக்க வேண்டும் இன்னொரு மாடி கட்டவேண்டுமென்றாலும் கட்டுகிறோம். கூடுதல் அறைகள் வேண்டுமென்றாலும் கட்டுகிறோம். ஏ. ஸீ செய்ய வேண்டுமென்றாலும் செய்யலாம். சினிமாப் படங்கள்

வேண்டுமானால் காட்டலாம். தொழிலாளர்கள் கேட்பதையெல்லாம் செய்துகொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம். என்று கூறி இந்த சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி "தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் நலநிதி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு) சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 32/1982)" ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 7 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு, விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1 முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்; தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன். "தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் நலநிதி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 32/1982 நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன் வடிவு நிறைவேற்றப் பெற்றது.

(1) இ பத்திரிகைப் பணியாளர்கள் நிவாரண நிதிச் சட்டமுன்வடிவு 1982 —தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு பத்திரிகைப் பணியாளர்கள் நிவாரணநிதி சட்டமுன்வடிவை (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 31:1982) கூட்டாய்வுக் குழுப் பட்டியலில் திரு. மு. அம்பிகாபதிக்குப் பதிலாக, அவினாசி தொகுதி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு எம். ஆறுமுகம் பெயரை இணைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றது.

பசுக்கள் வெட்டுவதைத் தடுத்தல் கால்நடை பாதுகாப்பு சட்ட முன்வடிவு 1982.

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

"தமிழ்நாடு 1982 ஆம் ஆண்டு பசுக்கள் வெட்டப் படுவதைத் தடுத்தல்-கால்நடைப் பாதுகாப்புச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சடட முன்வடிவு எண். 21/1982" ஆய்வு செய்வதற்காக 24 உறுப்பினர்கள் (16 சட்டமன்றப் பேரவை